

ISSN 0207-6543

НЮР

МАММЕЛАНЫ ИБРАГИМ

ТУУГЪАН КЮНЮМ

Бюгюн мени туугъан кюнюмдю, туугъан.
Алгъынча кыйын туйлдю бет жуугъан.
Ма, жуудум, киши да болушмай энди –
Кёзлериме сапын да кирмегенди.
Бюгюн бир сау жылгъа уллу болгъанма,
Аны ючюн саугъала да алгъанма.
Харфладан мен билмеген жокъду бири,
Санагъан да этеме жюзге дери.
Энди гыржыннга да "гыйжын" демейме.
Эгечими "Айыужан" деп кёп кере
Ачыуландыргъанма эндиге дери.
Бюгюн а анга "Ариужан" дегенме.
Аны мен кесим да эслемегенме.
Къалай уллу болдум, билмей тургъанлай!
Энди бешжыллыкъма, төртжыллыкъ угъай.
Уллу болуп къалгъанма жангыз кюннге –
Салам бере башлагъанма хар кимге.

БУЗОУЧУ БЛА ШАЙТАН

Жомакь

Чонай эрттенликде, бузоулану кютерге сюрсе, агъачда чыпчыкъланы жырлагъанларына, аланы сызгъыргъанларына бек сейирсинип тынгылаучуду. Бюгюн да ол, жашил кырдыкда сыртындан тюшюп, бузоула да къадалып отлай тургъан кезиуде, тюрк басхан къынгыр бутларын да баймакъ баса, Шайтан къайдан эсе да чыгъып къалды.

– Кёп болсун, Чонай! – деди.

– Ой, сай бол, сау кел, жууукъ бол, Шайтан!

– Чонай, былайда не ишлейсе?

– Бузоула кютеме.

– Сен кютмесенг, бузоула кеслери отлаялмаймыдыла?

– Ол мени ишимди.

– Къой, харип, къой! Бузоула сенсиз да отлаялырла. Андан эсе жатып, бир солусанг игиди. Бу жарлы хайыуанланы да, ары-бери тыя, жанларындан этгенсе. Кесинги да башынгы аурутуп, ийнеден ётерик этип, жанынгдан болгъанса. Бар, жат да жукъла. Бир жашауунг минг боллукъ туююлду.

– Бар, харип, Шайтан, бар жолунга. Ол къадар иги сёзюнгю да керексизге къоратма. Мен ол сен алдаучуладан туююлме. Мени бузоуларым тойсала, кесим да тояма. Аланы бири тас болса не да жыгъылса, манга уллу заран тюшерикди.

– Да мен къалай алдайма? Ол мен айтхан сёзледе бир ётюрюгю бармыды?

– Айтхан а бек тюз этгенсе, алай адамны бир алдар ючюн, жюз да керти сёз айтыргъа керекди.

– Керти сёз бла адамны алдаргъа болмайды. Алай сени ким эсе да бек къаты алдап турады.

– Не бла? – деп сейирсинип сорду Чонай.

– Не бла болуб а! Сен жарлыны тангны буруну бла къобарып, бузоу орунну аллына сюредиле. Эрттен суу-

укъдан аякъларынг юшюй, къайда ийнек жатхан жерде, къайда жылы тууар мешхутда аякъ жылытыргъа кюресе, жан кечиндиресе. Сен жарлыны ашынг – чайкъалгъан айран бла нартых гыржын. Жукълар, солур заман тапмай айланган а – башынг. Ол алданнганынг кёлюнге ётмеймиди?

– Угъай, ол алданган туююлду. Ол адамны баш кечиндирген мадарыды.

– Ол сёзюнг мени бек кюлдюрдю.

– Аны не кюллюгю барды?

– Аны уа кюллюгю олду. Сенича жашланы кёбюсю, татлы жукълап, суйген затларын ашап, юслерине таза кийимле кийип, суйгенлерича ойнайкюле жашайдыла.

– Аллайла санга ушайдыла. Ала, кеслери ишлемей, алдау бла башхаланы хакълары ашайдыла.

– Да, харип, сен кишини алдаялмагъандан къыйналып жашайса. "Амал билген – амал бла, амал билмеген – аман бла", деген сёз барды.

– Мен, кишини да алдамай, кеси къыйыным бла жашаргъа сюеме. Не къыйынлыкъгъа да чыдарга юйренип, чыныкъгъан адам болуп ёсерге сюеме. Атам, анам да мени алай юйретгендиле.

– О, ха-ха! Ол кюлкюлюкге бир къара! – деп, Шайтан, кёз акълары айландырып, туюкю къоллары бла къарнындан тутуп, кырдыкга ауду. Сорра, аууз кёмюклери да шытыла болуп чачыла, аяусуз кюлюп башлады. – Айт-айт, ишлерге бюгюнден юйренмесенг а заман табылмаз! Ол ишлерге юйренмегенле уа ачдан ёле болурла, бир бар. Мени тюз айтханымы терсге санай эсенг, от тебеси бол! Мен ёмюрюмде бир тюз сёз айтхан эдим да, анга да сени ийнандыралмадым.

– Ёмюрюнде къуру ётюрюк, терс сёз айтып жюрюй эсенг, Шайтан, санга уа хар ким да керти, тюз сёз айтыпмы жюрюйдюле?

– Манга да айта болурла терс сёз. Алай мен хар кимни сёзюне да бир чурум тапмай къоймайма. Мени алдагъан бек къыйынды.

– Сен чурум табалмай кълсанг а?
 – Аллай сѣзню киши табаллыкъ туююлдю.
 – Мен тапсам а, не бересе?
 – Мен бир шарайып, бир чурум табалмагъан сѣз айтсанг, мен сен айтханны этерге, табалмасанг а – сен мен айтханны этерге.
 – Болсун.
 – Айт, алай эсе, Чонай.
 Чонай, Шайтанны аузун тутар ючюн, кѣп сагъыш этип да кюрешмей, хапарын башлады:
 – Бюгюн мен, бузоуланы сюрюп, сыртха чыкыгъанлай, бир бѣрю, бир кѣушну тюпге уруп, ашай тургъанлай, юсюне чыгъып кълдым.
 – Да кѣуш да аллай кѣуш болур эди, – дегенни айтды Шайтан.
 – Аллай кѣуш болуб а, эки къанаты – эки отоу болгъан кѣуш.
 – Да отоула да аллай отоула болур эдиле.
 – Отоула уа ичлеринде тѣе балала чабып ойнагъан отоула.
 – Тѣе балала да аллай тѣе балала болур эдиле.
 – Тѣе балала уа, айтдырмай кѣоймай эсенг, бир кѣл бар эди да, ала ары

кирселе, ол кѣл тѣе балаланы то-
 букъларындан ѳрге озмай эди.

– Кѣл да аллай кѣл болур эди, –
 деп, Шайтан самаркѣау этди.

– Кѣлню сурасанг а, жууугъум, –
 деди Чонай, – анга эрттенликде бир
 таш атсанг, ол таш ингирге дери тѣ-
 бюне жетмей эди.

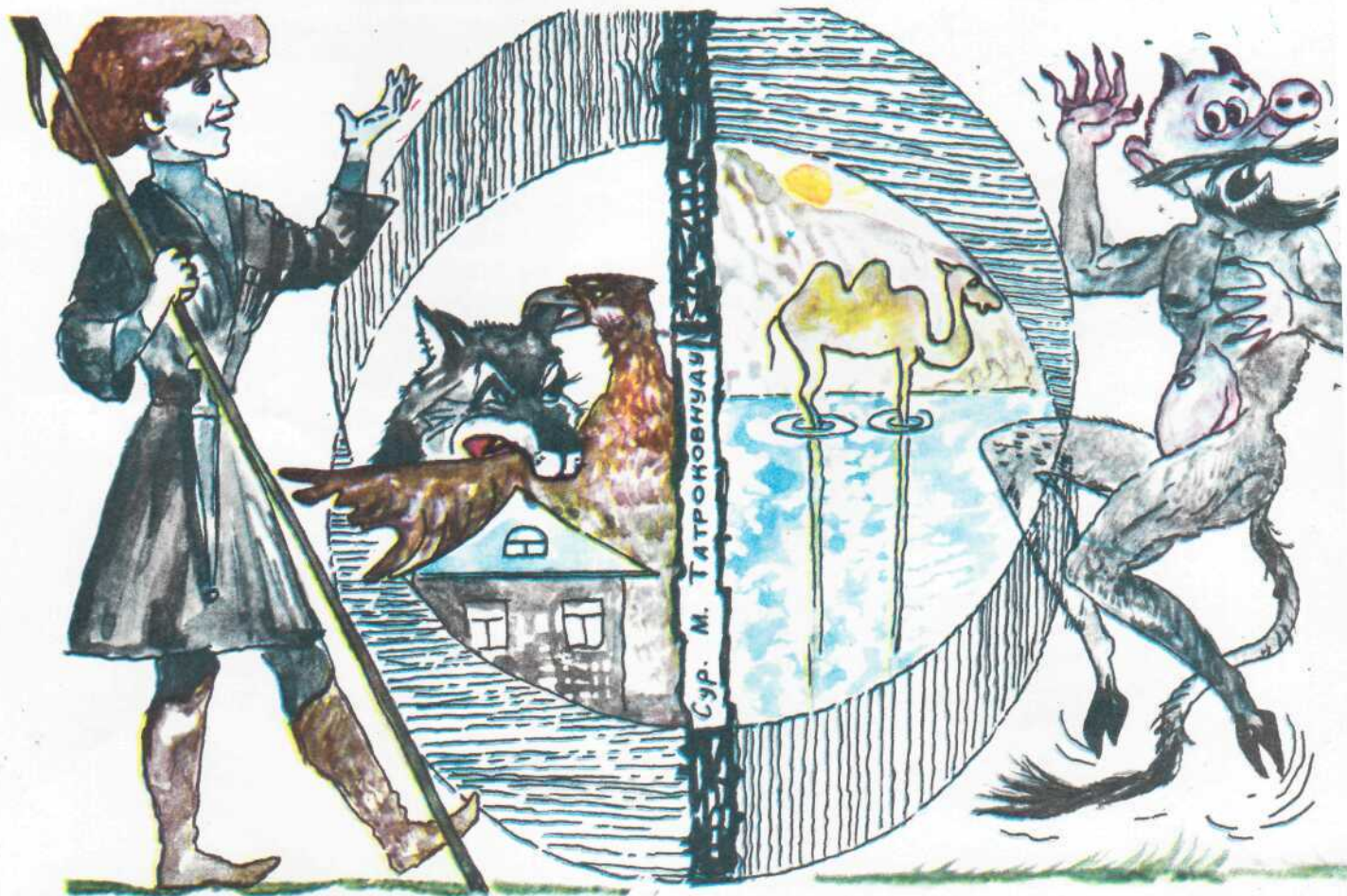
– Да, харип, – деп ышарды Шай-
 тан, – кюн да аллай кюн болур эди!

– Кюнню уа бир да айтмай кѣой.
 Эрттен бла бугъагъа айланган ийнек
 ингирге бузоуу бла кѣайта эди.

Аны эшитгенлей, Шайтан жыйы-
 рылды, кѣууурулду, тѣрт гуппур бол-
 ду. Ол ѳрчукъча айлана кетди да, сан-
 лары кѣурушуп, тили тутулуп, тыпыр-
 дай башлады. Ахырында ол, ”хыйла-
 чы” бузоучугъа бир тап жууап табал-
 магъаныны ачыуундан, жаны чыгъып,
 сын кѣатды да кълды.

Чонай, сырт башына чыгъып, жа-
 мычысын да таягъына тагъып, аны
 тѣгерегине аяусуз тепсеп, аякъ бюге
 эди: ”Эй, Шайтан, бузоучуну алдайма
 деп, кѣаты жангылдынг!”

*Басмагъа Улакъланы Зейтун жа-
 рашдыргъанды.*

О Б У Р

/Алдарбекни хапары. Баргъаны/

Чорттайны кече узуну изледик. Танг белги бере башлагъанда, Хайдарукъну Салпыкъулакъ ити, къаты юрюп, къалын чырпылагъа ташайды. Биз да аны ызындан къууулдукъ. Эсде-бусда болмай тургъанлай, къалын юлключеден бир уллу къонгур айыу чыкъды. Сейирге къалдыкъ. Тюнене ингирде элге кирген айыу эди ол. Хайдарукъну ити мыллыгын анга атды. Алай къатына жууукъ баралмады. Къоркъгъандан болур эди. Бир къауумла къауалларын айыугъа бурдула.

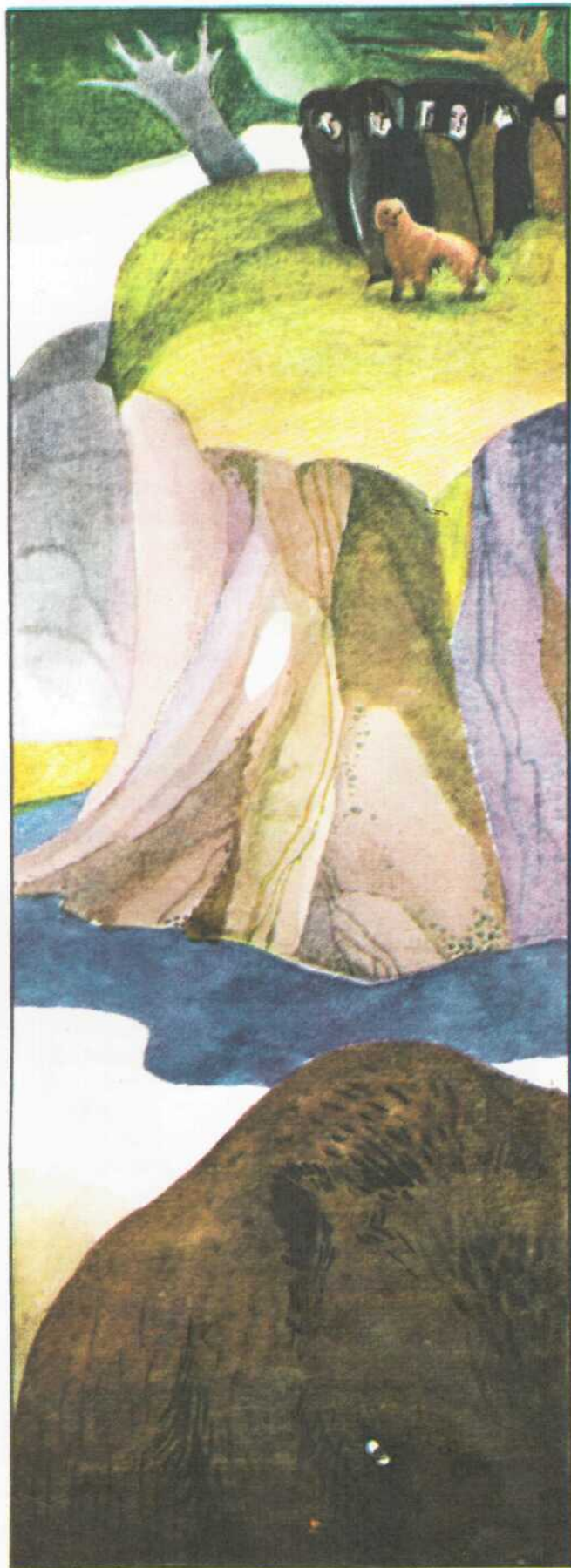
– Тохтагъыз! – деп къычырды алагъа Хайдарукъ. – Кёрмеймисиз, ол бизге чапмайды. Кеси да къарт айыуду. Не эсе да бир жунчугъан халы барды.

– Бир жунчугъан халы жокъду. Мен зат ангылай эсем, бу адам ашаучу айыуду. Чорттайны жойгъан да буду! – деп, жыйын башчыбыз Къабанукъ ушкогун атдырды. Окъ жаныуарны къулагъыны жартысын юздюрдю. Айыу, адамча сынсый, чырпыла ичине ташайды. Хайдарукъну ити да, "чангкъ-чангкъ..." эте, аны ызындан болду.

– Ушкок атдыргъанынги терс этдинг, – деди Хайдарукъ Къабанукъгъа.

– Хы, сора ол энтда да бирибизни куркасына алып кетгинчи къарапмы туругъа керек эдик? – деди Къабанукъ, къалын къашларын тюе.

– Мен ангылагъандан, ол къалай эсе да, бизден болушлукъ излегенча, манга алай кёрюннген эди, – деп ахтынды Хайдарукъ. Бир кесекден Салпыкъулакъ къайтып келди. Биз, аны аузунда айыуну юзюлген къулагъын кёрюп, сейирге къалдыкъ. Ол, келе келип, къулакъны Хайдарукъну алпына атды да, сабий жиягъанча улуду. Хайдарукъ къулакъны, къол жау-

лугъуна чѳргеп, хуржунуна салды.

– Шишлик этипми ашарыкъса? – деп, Къабанукъ чам эте кюлдю. Аны алай этгени Хайдарукъгъа ачыу тийди. Ол ызына бурулуп кетди. Мен да аны ызындан тебиредим.

– Къабанукъ сер адамды. Аны айтханын сансыз этип къойсанг да болур эди, – дедим тенгеме.

Элге къайтып келе, ол манга былай айтды:

– Алдарбек, мен бир зат сезгенме. Болса да, бир кесек тинтип кѳрейим да, андан сора айтырма.

Биз элге жетгенлей, Чорттайны къарт къатыны аллыбызгъа жилямсырап чыкъды.

– Къоркъма, Асай, эринг табыллыкъды, – деди Хайдарукъ анга. Тенгими алай таукел айтханына мен бек сейир этдим.

Юйюбюзге арып жетдим. Чорттайны табалмай къайтханыбызгъа атам бла анам да жарсыдыла.

Мен, аш ашап, башым жастыкъгъа тийгенлей, жукълап къалдым. Уянганымда, кюн тийип тура эди. Туруп, къол-бет жуууп, кесими жыйышдыра тургъанлай, Хайдарукъну атасы Къаратау келди.

– Алдарбек, сен бизни аман жашны кѳрмегенмисе? – деп сорду ол.

– Да тюнене агъачдан бирге къайтхан эдик. Андан сора уа кѳрмегенме, – дедим мен.

– Бюгече, кече ортасы бола, Салпыкъулакъны да биргесине алып, юйден чыгып, терк окъуна къайтыргъа айтып кетген эди. Не болгъан эсе да билмейме...

Биз орта орам бла ѳрге кетдик. Бир кесекден эки жашчыкъ аллыбызгъа чабып чыкъдыла.

– Анда, Шыбыртны дорбуну къатында Хайдарукъну Салпыкъулакъ ити ѳлюп турады, – дедиле. Къаратау да, мен да ары къууулдукъ. Барсакъ – Салпыкъулакъ бир къалакъ ташны жанында сойланып тура эди.

– Бу бошдан туюлдю. Хайдарукъгъа бир палах болгъанды, – деди Къаратау.

– Къайдан билесе? – дедим.

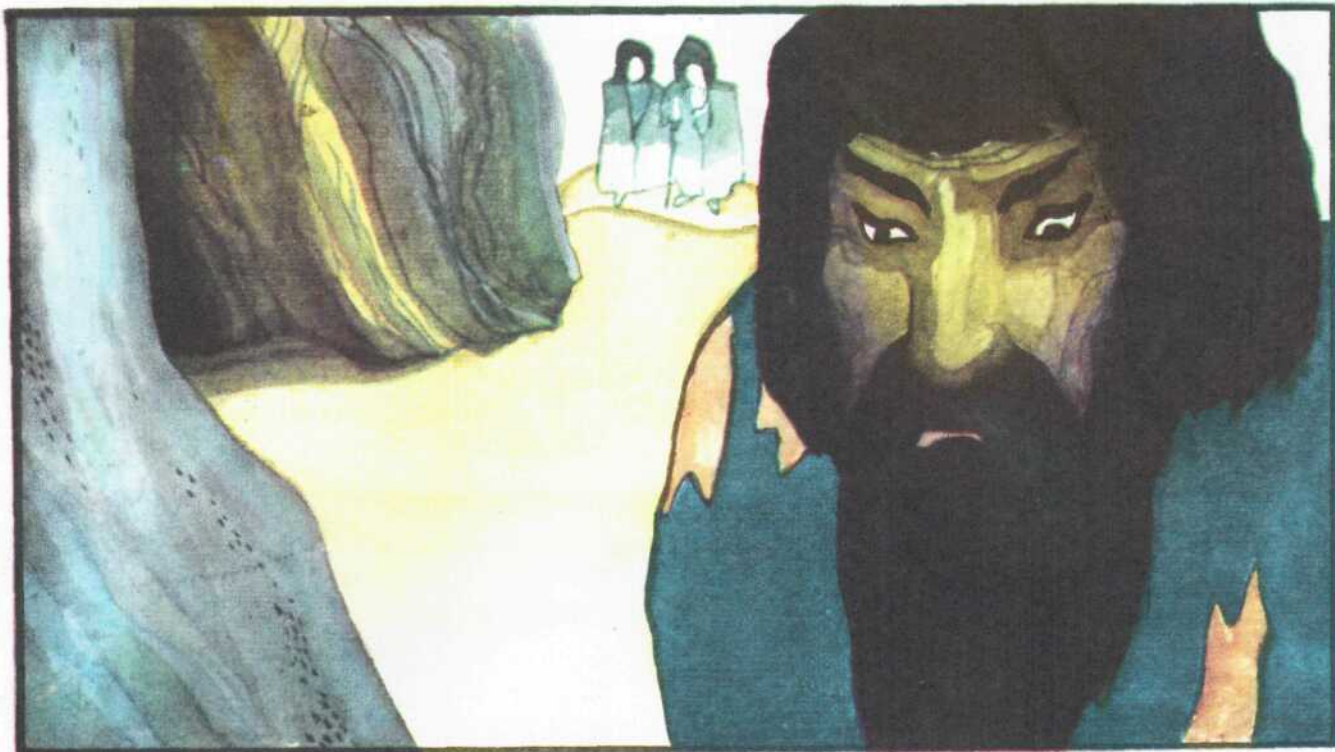
– Ит уулу зат ашап ѳлгенди.

– Да мынга ким уу берлик эди да?

– Итин аямагъан, иесин да къууандыргъан болмаз.

Соруп билирча, тийреде адам да жокъ эди.

– Келчи, дорбунунда эсе, Шы-

быртха сорайыкъ. Ким биледи, ол Хайдарукъну кѣрген эсе уа,– деди Къаратау.

Экибиз да Шыбыртны дорбунуна бардыкъ. Хапарын эшитген болмаса, мен аны таныгъан да этмей эдим. Кюндюз дорбунундан чыкъмаучуду дей эдиле.

Биз дорбунну алпына жетгенибизлей, къайдан чыкъды эсе да, акъ кѣгюрчюн, учуп келип, имбашыма къонду. Къулагъыма биягъы бир затла шыбырдап, учуп кетди. ”Арабий, бу былай нек этеди манга?” – деп, хайран болдум. Къаратау да сейир этди. Биз Шыбыртха тышыннан сѣлешдик. Дорбунну ичинден, киштик мурулдагъанча, бир таууш эшитилди.

– Юйюндеди,– деди Къаратау.

Кѣп да турмай, дорбундан бир къарасакъал киши чыкъды.

– Татлы жукълап тура эдим... не керекди сизге? – деди ол, эки къолу бла да тыякъгъа тыянып.

– Мени жашым Хайдарукъ бюгече ити бла бирге эл ичине чыгъып кетген эди да, юйге келмей къалгъанды. Ити алайда, ол къалакъ ташны къатында ёлюп турады. Баям, Хайдарукъ бу тийреледе болгъанды. Сен аны кѣрген иш

этмегенмисе? – деди Къаратау.

– Угъай, мен кишини да кѣрмегенме. Итни да кѣрмегенме,– деп, Шыбырт дорбунуна кирип кетди.

– Бу манга ётюрюк айтханча кѣрюндю,– дедим Къаратаугъа.

– Ётюрюк, керти эсе да,анга, жарты адамгъа, не этериксе...

Къаратау да, мен да Хайдарукъну сау кюнню изледик. Тапмадыкъ. Ингирде адамла, ол хапарны эшитгенде, биягъы уллу къайгъыгъа къалдыла. Барысы да къонгур айыуну терс-ледиле. Тамбладан кеч къалмай, ол айыуну табып, къурутургъа керекди, дегенни айтдыла.

Кечем жукъусуз ётдю. Бирде кѣзюме къонгур айыу кѣрюнсе, бирде уа Шыбыртны къарелдиси кѣрюне эди. Бирде уа къулагъыма акъ кѣгюрчюнню шыбырдагъаны эшитиле эди. Кечени бир ууахтысында, къалкъый башлагъанлай, къулагъыма бѣрю улугъаны эшитилди. Кѣзлерими ачып, сагъайып тынгыладым. Итле да юрюп тебиредиле. Бѣрю тюз да бизни юйюбюзню къатына келип улугъанча эшитилди. Атам бла анам да тынгысыз болуп уяндыла. Биз тышына чыкъдыкъ. Ай жарыкъ кече эди. Къарасакъ –

юйюбюзню артында, сырт башында бир кёк бёрю аяусуз улуй тура эди. Битеу эл аягы юсюне болду. Анданмындан ушюкля атылдыла. Бёрю думп болду.

Юйге келип, жарты-кърту жукълай башлагъанымлай, юсюме бир ауур зат тюшгенча болдум. Сингирлерим тартылып, санларым кърушдула. Бастырыкъгъанымы сездим. Аягымы, кълуму кымылдатыргъа кюрешдим. Хоу бир да! Хар затым да тепмез таш болуп къалгъанча

эди. Ахыр кючюмю жыйышдырып, жайыкъдым. Ожакъдан ёрге уа не эсе да бир ауана сыпдырылып кетгенча кёрюндю кёзюме. Бирси отоудан анам чыкъды.

– Алдарбек, жаным, нек тынгысызса? Ынчагъанынг манга да эшитилди да,– деди анам, къайгы эте Сора, башымы сылап, кесини отоуна кетди. Мен а жукъладым да тюш кёрдюм...

/Баргъаны боллукъду/

Бухара

ЭНЧИ АТЛАДАН КЪУРАЛГЪАН СЁЗЛЕ

Башха тилледе адамланы не да жерлени атларындан къуралып, малкъар тилге да кирген бир талай сёз барды.

Юлгюге кийим бла байламлы сёзлени алсакъ, багъалы кёрпеден этилген бёркге бизде мухар бёрк дегендиле. Териле Орта Азияны Бухара шахарындан келтирилгенлери ючюн айтылгъанды алай. Москвада ийленип жарашдырылгъан териден этилген бел баугъа да *мескиу бел бау* дей эдиле. Малкъар тилде *гыранча* деп сыйлы жаулукъланы бир тюрлюсюне айтхандыла. Алагъа алай тыш къыралладан /заграницадан/ келтирилгенлери ючюн айтылгъанды. Жюнден этилген жумушакъ къумачха малкъар тилде *кишмир* дегендиле. Къумач алгъын Азияны Кашмир деген жеринден келтирилип болгъанды.

Бир-бир кийим атла уа адамланы тукъум атлары бла байламлыдыла. Сёз ючюн, *макинтош* деген сёз плащча этилген кийимни аты формада кёп тилде, ол санда малкъар тилде да жюрюйдю. Сёз аллай кийимге жарулу къумачны биринчи чыгъаргъан ингилизли инженер Чарлз Мэкинтошну атынданды. Не да кийимни имбашы тегерегирек бичилсе, *реглан* дейбиз. Ол ат да аллай кийимни модагъа бек алгъа кийирген генерал Реглан болгъаны ючюн аталгъанды. Школда физиканы дерслеринде айтылыгучу *ампер, герц, ом, вольт* деген ёлчем атла да электричествода жангы затланы биринчи ачыкълагъан алим-

лени атлары бла байламлыдыла.

Бизни тилде *шовинист* деген сёз да жюрютюледи. Кесини халкъын башхалагъа къажау сюеп, миллетчилик этген адамгъа алай айтадыла. Ол сёз а къайданды? 1831 жылда французлу жазыгучу Коньяр чыгъаргъан пьесада Наполеонну урушларына къатышхан Шовен деп биреулен: "Мен французлума, мен Шовенме!" деген сёзлени махтанып кёп айтады. *Шовинист* деген сёз андан къуралгъанды.

Тобукълагъа дери тар болуп, андан ёргеси кенгерген эм узунбаш чурукъла бла кийилген кёнчекге *гелефей* дейбиз. Кесине аллай кёнчекни бек алгъа XIX ёмюрде французлу генерал Гастон Галифе тикдиргенди да ат андан аталгъанды.

Низамны бузаргъа ёч болгъан адамгъа *хулиган* дейдиле. Ол сёз нек аталгъаны сейирди. XVIII ёмюрде Ингилизни ара шахары Лондонда бир къонакъ юйню иесини аты Хулигэн ботгъанды. Ол арталлы да киши бла жарашалмагъан, аллай къылыкъсыз адам болгъанын айтадыла. Анда кече къальыргъа барып, сокъуранмай хазна киши кетмегенди. Ары келгенлеге угъай, къонакъ юйню къатында жашагъанлагъа да Хулигэн тынчлыкъ бермегенди. Аны себепли, къылыкъсыз адамлагъа *хулигэн* дей башлагъандыла.

Отарланы Исмайыл,
илму къуллукъчу

Динибизни юсюнден

МАУЛИД

ЗИКИР

Аллахха табыныуда уллу жүрек ийнаныулукъгъа жетер ючюн муслиманла Зикир айтадыла. Ол ислам динде жүрюген къудуретли адетледен жорукъладан бирине саналады. Зикир – Аллахны эсгериу, Аллахны атын сакъыныу, деген магъананы тутады.

Зикир айтхан адам Аллахны атын /Субхан Аллах/ талай кере къайтарып айтады. Алай бла ол кесини ниетин толусунлай Аллахха бурады. Анга ийнаныулугъун бийик даражагъа чыгъарады.

Зикирни хар муслиман кеси алпына да айтады, бирге жыйылып айтыргъа да боллукъдула. Зикир айтханда, Аллахны атын ичинден айтыргъа да жарайды, эшитдирип айтыргъа да болады.

Зикирни энчи жорукълары бардыла. Зикир айта туруп, адам солугъан солуун, чархыны къымылдагъанын да бир ызгъа салыргъа керекди. Алай болгъан заманда ол кесини ниетине терк жетишеди.

Маулид – туугъан кюню, туугъан жери деген магъананы тутады. Бу жорукъ да ислам динде эрттеден берилген жюрюй келгенледен бириди.

Маулидни фыйгъамбарланы шыйыхланы, иймамланы туугъан кюнлерин эсгериу бла байламлы этилген болгъандыла. Ол байрамгъа саналгъанды. Бусагъатда да алайды. Маулидни зиаратха /сыйлы адамланы къабырларына/ баргъанда, бирге жыйылып этедиле.

Битеу муслиманланы араларында кенг жайылгъан Маулид байрам – Мухаммат фыйгъамбарыбызны эсгериу бла байламлы этилиучю маулитди.

Мухаммат фыйгъамбарны туугъан кюню толу белгили болмагъаны себепли, анга аталгъан маулидни аныкъа ёлген кюнюнде этедиле.

Муслиманла, айтайым, сиз маулидге тынгылагъыз,

Фыйгъамбарны халларын башдан-аякъ ангылагъыз,

деп башланады фыйгъамбарыбызгъа аталгъан маулид.

Ёлгенлерин эсгериуге атап маулид этдирген адет бир къауум жерледе да жүрюйдю. Сёз ючюн, Меккада жуугъу, ахлусу ёлген адам аны жетинчи кюнюнде маулид этдиреди.

Токумаланы Жагъафар

"НЮРНЮ" ПОЧТАСЫ

Багъалы окъуучула!
Журналны 6-чы номеринде чыкъгъан Сёзберге иги кесек жууап келгенди.
Къагъытларын алгъаракъ ийгенлени айтханда уа Хушто-Сыртны окъуучулары игирек къармашхандыла дерге боллукъду. Хорлагъанланы тизмелери уа былайды:

Хушто-Сыртдан: Тохайланы Къанамат, Жолчуланы Лейля, Акайланы Алий, Акъболатланы Лейля, Тохайланы Залина.

Огъары Малкъардан: Лёлюкаланы Жанна бла Шамил, Уллубашланы Мурат бла Лейля.

Кёнделенден: Улакъланы Аминат, Малкъондуланы Мадина.

Кичибалыкъдан: Аналаны Алима, Зухура, Кязим.

Карачаевск шахардан: Ортабайланы Алий.

Эльбрусдан: Ностуланы Эльвира.

Булунгудан: Шахмырзаланы Радима, Саният, Анисат.

Къагъытларыгъызны сакълайбыз,
багъалы окъуучула!
Жангы адресибиз: 360000, Нальчик,
ул. Головки, 6, "Нюр".

ЭРИНЧЕК

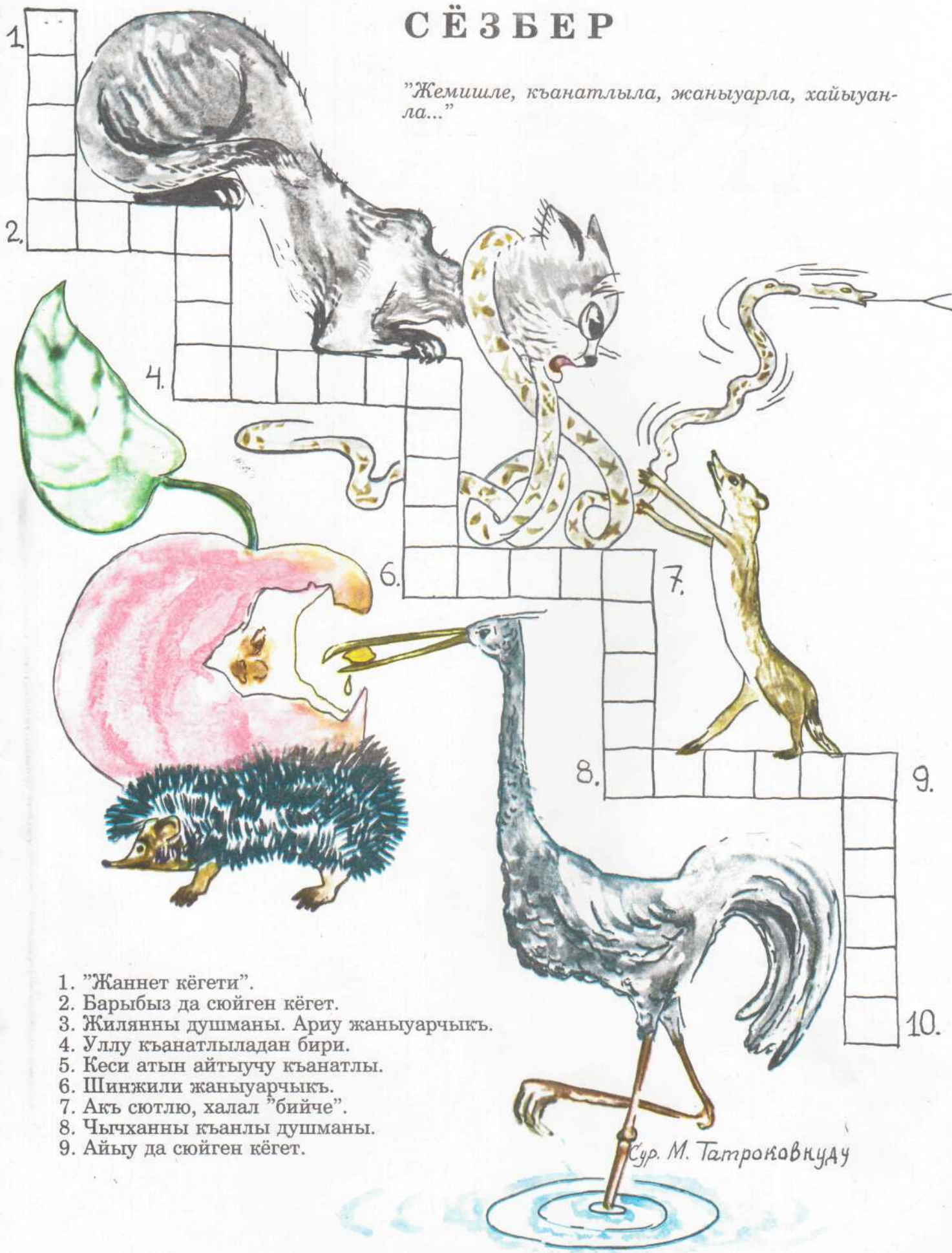
– Кишиу, кишиу!
– Мияу, мияу!
– Ачмы болдунг?
– Хау, хау.

– Чичхан тут да
Аша.
Ишлеп, зауукъ
Жаша.

– Эринмей а
Къалай?
– Да сора тур
Алай!

С Ё З Б Е Р

"Жемишле, кьанатлыла, жаныуарла, хайыуан-ла..."

1. "Жаннет кегети".
2. Барыбыз да сыйген кегет.
3. Жиляны душманы. Ариу жаныуарчыкъ.
4. Уллу кьанатлыладан бири.
5. Кеси атын айтыучу кьанатлы.
6. Шинжили жаныуарчыкъ.
7. Акъ сютлю, халал "бийче".
8. Чыгханн кьанлы душманы.
9. Айыу да сыйген кегет.

Сур. М. Татроковкуду

"НЮР" / "Свет" / № 11

ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ
ЖУРНАЛ
КАБАРДИНО-
БАЛКАРСКОГО
ДЕТСКОГО ФОНДА И
СОЮЗА БАЛКАР-
СКИХ ПИСАТЕЛЕЙ

Выходит
с 1 января 1982 года

На балкарском языке

Главный редактор
Эльдар Гуртуев

Редколлегия:
И. Маммеев
С. Мусукаева
М. Ольмезов
А. Созаев
Б. Тлягчев
Ж. Токумаев
Х. Шаваев

Худож. редактор
М. Татроков.

Рисунок на обложке
Е. Чеченовой.

Сдано в набор
31. 08. 92
Подписано к печати
18. 09. 92
Формат 60 x 90 1/8
Бумага офсетная № 1
Гарнитура литературная
журнальная рубленая
Печать офсетная
Усл. кр. - от. 13
Усл. печ. л. 2
Уч. изд. 2
Тираж 4200 экз.
Заказ № 3871
Цена 15 коп.
Индекс 73908

Адрес редакции:
360000, Нальчик,
ул. Головки, 6

Полиграфкомбинат
им. Революции 1905 года
Нальчик, пр. Ленина, 33

Сур. АНАЙЛАНЫ АЙШАТНЫДЫ
ХАСАНИЯ, 16 шк., 3 кл.